

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ברכות-היה קורא		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כל הנפנה ונטול ידיו ומניח תפילין וקורא קריאת שמע ומתפלל - מעלה עליו הכתוב כאלו בנה מזבח והקריב עליו קרבן, דכתיב: (תהלים כ"ו) ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחי ה'.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:									■	◇
לא סבר לה מר כאילו טבל? דכתיב: ארחץ בנקיון ולא כתב, ארחיץ כפי.	אמר ליה רבא:									♣	◇
מי שאין לו מים לרחוץ ידיו - מקנה ידיו בעפר ובצורר ובקסמית	רבינא לרבא: חזי מר האי צורבא מרבנן דאתא									♣	◇
שפיר קאמר, מי כתיב, ארחץ במים? בנקיון כתיב - כל מידי דמנקי.	אמר ליה: [רבא]									!	◇
דהא רב חסדא לייט אמאן דמהדר אמיא בעידן צלותא	[רב חסדא]									■	!
והני מילי - לקריאת שמע, אבל לתפלה - מהדר.										■	◇
ועד כמה?										^	
עד פרסה.										!	◇
והני מילי - לקמיה, אבל לאחוריה - אפילו מיל אינו חוזר										■	◇
ומינה - מיל הוא דאינו חוזר, הא פחות ממיל - חוזר.										■	◇
הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו - יצא [דברי רבי יהודה]	[רבי יהודה]									◆	■
לא יצא.	רבי יוסי:									◆	■
קרא ולא דקדק באותיותיה, רבי יוסי אומר: יצא	רבי יוסי:									◆	■
לא יצא.	רבי יהודה:									◆	■
הקורא למפרע - לא יצא										■	
קרא וטעה - יהזור למקום שטעה.										■	
מאי טעמא דרבי יוסי										^	
משום דכתיב: שמע - השמע לאונך מה שאתה מוציא מפין.	[רבי יוסי]									◆	!
שמע - בכל לשון שאתה שומע.	ותנא קמא סבר:									◆	■
תיתי שמע מינה.	ורבי יוסי:									■	
חרש המדבר ואינו שומע - לא יתרום, ואם תרם - תרומתו תרומה.	תנן התם:									■	◇
מאן תנא חרש המדבר ואינו שומע, דיעבד - אין, לכתחלה - לא?										^	
רבי יוסי היא	רב חסדא:									!	◇
הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו - יצא דברי רבי יהודה	דתנן: [רבי יהודה]									◆	■
לא יצא.	רבי יוסי									◆	■
עד כאן לא קאמר רבי יוסי לא יצא - אלא גבי קריאת שמע דאורייתא, אבל תרומה - משום ברכה הוא, וברכה דרבנן, ולא בברכה תליא מילתא.										!	◇
וממאי דרבי יוסי היא? דילמא רבי יהודה היא ואמר גבי קריאת שמע נמי: דיעבד - אין, לכתחלה - לא										♣	◇
תדע, דקתני, הקורא - דיעבד אין, לכתחלה - לא										■	◇
האי דקתני, הקורא - להודיעך כחו דרבי יוסי דאמר: דיעבד נמי לא, דאי רבי יהודה - אפילו לכתחלה נמי יצא.	אמרי:									!	◇
במאי אוקימתא - כרבי יוסי										♣	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קשיא- challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ברכות-היה קורא		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
לא יברך אדם ברכת המזון בלבד, ואם בירך - יצא	ואלא הא דתניא:									⚡	◇	טו.
מני? לא רבי יוסי ולא רבי יהודה דאי רבי יהודה - הא אמר: לכתחלה נמי יצא, אי רבי יוסי - דיעבד נמי לא										⚡	◇	טו.
אלא מאי - רבי יהודה, ודיעבד - אין, לכתחלה - לא?										!	◇	טו.
חרש המדבר ואינו שומע תורם לכתחלה	אלא הא דתני רבי יהודה בריה דרבי שמעון בן פזי:									⚡	◇	טו.
מני? לא רבי יהודה ולא רבי יוסי אי רבי יהודה - הא אמר: דיעבד - אין, לכתחלה - לא, אי רבי יוסי - הא אמר: דיעבד נמי לא										⚡	◇	טו.
אלא, לעולם רבי יהודה, ואפילו לכתחלה נמי, ולא קשיא: הא דידיה, הא דרביה										!	◇	טו.
הקורא את שמע - צריך שישמיע לאזנו, שנאמר: (דברים ו') שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד	דתנן, רבי יהודה אומר משום רבי אלעזר בן עזריה:									⚡	◇	טו.
הרי הוא אומר אשר אנכי מצוך היום על לבבך - אחר כונת הלב הן הן הדברים.	אמר ליה רבי מאיר:									⚡	◇	טו.
השתא דאתית להכי, אפילו תימא: רבי יהודה כרביה סבירא ליה, ולא קשיא, הא - רבי מאיר, הא - רבי יהודה.										⚡	◇	טו.
הכל כשרים לקרות את המגילה חוץ מחרש שוטה וקטן	תנן התם: [ת"ק]									⚡	◇	טו.
מכשיר בקטן.	ורבי יהודה:									⚡	◇	טו.
מאן תנא חרש דיעבד נמי לא?										^		טו.
רבי יוסי היא	רב מתנה:									!	◇	טו.
הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו - יצא, [דברי רבי יהודה]	דתנן: [רבי יהודה]									⚡	◇	טו.
לא יצא.	רבי יוסי:									⚡	◇	טו.
ממאי דרבי יוסי היא, ודיעבד נמי לא, דילמא רבי יהודה היא ולכתחלה הוא דלא, הא דיעבד שפיר דמי										⚡	◇	טו.
לא סלקא דעתך, דקתני חרש דומיא דשוטה וקטן מה שוטה וקטן - דיעבד נמי לא, אף חרש - דיעבד נמי לא.										⚡		טו:
ודילמא, הא כדאיתא והא כדאיתא?										!		טו:
ומי מצית לאוקמה כרבי יהודה, והא מדקתני סיפא: רבי יהודה מכשיר בקטן - מכלל דרישא לאו רבי יהודה היא										⚡	◇	טו:
ודילמא כולה רבי יהודה היא, ותרי גווני קטן, וחסורי מחסרה והכי קתני: הכל כשרין לקרות את המגילה חוץ מחרש שוטה וקטן, כמה דברים אמורים - בקטן שלא הגיע לחנוך, אבל קטן שהגיע לחנוך - אפילו לכתחלה כשר, דברי רבי יהודה, שרבי יהודה מכשיר בקטן.										!	◇	טו:
במאי אוקימתא - כרבי יהודה, ודיעבד - אין, לכתחלה - לא										⚡		טו:
חרש המדבר ואינו שומע תורם לכתחלה	אלא הא דתני רבי יהודה בריה דרבי שמעון בן פזי:									⚡	◇	טו:
מני? לא רבי יהודה ולא רבי יוסי אי רבי יהודה, דיעבד - אין, לכתחלה - לא, אי רבי יוסי, דיעבד נמי לא										⚡	◇	טו:
אלא מאי - רבי יהודה, ואפילו לכתחלה נמי?										⚡	◇	טו:
לא יברך אדם ברכת המזון בלבד, ואם בירך - יצא	אלא הא דתניא:									⚡	◇	טו:
מני? לא רבי יהודה ולא רבי יוסי אי רבי יהודה - הא אמר אפילו לכתחלה נמי, ואי רבי יוסי - הא אמר אפילו דיעבד נמי לא										⚡	◇	טו:
לעולם רבי יהודה היא, ואפילו לכתחלה נמי, ולא קשיא: הא דידיה, הא דרביה										⚡	◇	טו:
הקורא את שמע צריך שישמיע לאזנו, שנאמר: שמע ישראל	דתניא אמר רבי יהודה משום רבי אלעזר בן עזריה:									⚡	◇	טו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ברכות-היה קורא	מימרא	אמר לו רבי מאיר:										טו:
הרי הוא אומר: אשר אנכי מצוך היום על לבבך - אחר כונת הלב הן הן הדברים.												טז:
השתא דאתית להכי, אפילו תימא: רבי יהודה כרביה סבירא ליה, ולא קשיא, הא - רבי יהודה, הא - רבי מאיר.												טז:
הלכה כרבי יהודה שאמר משום רבי אלעזר בן עזריה, והלכה כרבי יהודה.		רב חסדא אמר רב שילא:										טז:
וצריכא, דאי אשמעינן הלכה כרבי יהודה - הוה אמינא: אפילו לכתחלה, קמשמע לן: הלכה כרבי יהודה שאמר משום רבי אלעזר בן עזריה, ואי אשמעינן הלכה כרבי יהודה שאמר משום רבי אלעזר בן עזריה - הוה אמינא: צריך, ואין לו תקנה, קמשמע לן: הלכה כרבי יהודה.												טז:
מחלוקת בקריאת שמע, אבל בשאר מצות - דברי הכל לא יצא, דכתיב: הסכת ושמע ישראל.		רב יוסף:										טז:
לא יברך אדם ברכת המזון בלבד, ואם בירך - יצא		מיתבי:										טז:
מחלוקת בקריאת שמע, דכתיב: שמע ישראל, אבל בשאר מצות - דברי הכל יצא.		אלא אי אתמר, הכי אתמר: אמר רב יוסף:										טז:
והכתיב: (דברים כ"ז) הסכת ושמע ישראל												טז:
ההוא בדברי תורה כתיב.												טז:
קרא ולא דקדק באותיותיה.												טז:
הלכה כדברי שניהם להקל.		רבי טבי אמר רבי יאשיה:										טז:
מאי דכתיב: (משלי ל') שלש הנה לא תשבענה שאול ועצר רחם, וכי מה ענין שאול אצל רחם? אלא לומר לך: מה רחם מכניס ומוציא - אף שאול מכניס ומוציא והלא דברים קל וחומר: ומה רחם שמכניסין בו בחשאי - מוציאין ממנו בקולי קולות, שאול שמכניסין בו בקולי קולות - אינו דין שמוציאין ממנו בקולי קולות מכאן תשובה לאומרים אין תחיית המתים מן התורה.		ואמר רבי טבי אמר רבי יאשיה:										טז:
וכתבתם - הכל בכתב, אפילו צואות.		תני רבי אושעיא קמיה דרבא:										טז:
דאמר לך מני - רבי יהודה היא		אמר ליה: [רבא]										טז:
גבי סוטה אלות כותב, צואות אינו כותב		דאמר: [רבי יהודה]										טז:
והתם הוא דכתיב: (במדבר ה') וכתב את האלות האלה, אבל הכא דכתיב וכתבתם - אפילו צואות נמי.												טז:
אטו טעמיה דרבי יהודה משום דכתיב וכתב? טעמיה דרבי יהודה משום דכתיב אלות, - אלות - אין, צואות - לא												טז:
אצטריך, סלקא דעתך אמינא: נילף כתיבה כתיבה מהתם - מה התם - אלות - אין, צואות - לא, אף הכא נמי - צואות לא, כתב רחמנא, וכתבתם - אפילו צואות.												טז:
ולמדתם - שיהא למוודך תם, שיתן ריוח בין הדבקים.		תני רב עובדיה קמיה דרבא:										טז:
כגון על לבבך, על לבבכם, בכל לבבך, בכל לבבכם, עשב בשדך, ואבדתם מהרה, הכנף פתיל, אתכם מארץ.		עני רבא בתריה:										טז:
כל הקורא קריאת שמע ומדקדק באותיותיה - מצננין לו גיהנם, שנאמר: (תהלים ס"ח) בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון, אל תקרי בפרש אלא בפרש, אל תקרי בצלמון אלא בצלמות.		רבי חמא ברבי חנינא:										טז:
למה נסמכו אהלים לנחלים, דכתיב: (במדבר כ"ד) כנחלים נטיו כנגות עלי נהר כאהלים נטע וגו', לומר לך: מה נחלים מעלין את האדם משומאמה לטורה - אף אהלים מעלין את האדם מכף חובה לכף זכות.		ואמר רבי חמא ברבי חנינא:										טז: